ЄДИНА КРАЇНА!

Народна армія

ЦЕНТРАЛЬНИЙ ДРУКОВАНИЙ ОРГАН МІНІСТЕРСТВА ОБОРОНИ УКРАЇНИ

17 ЛИПНЯ 2014 РОКУ №31 (5264)

● ОСЕРЕДОК ДЕРЖАВНОСТІ

БЕЗПЕКА ПОЧИНАЄТЬСЯ З ОБЛАШТУВАННЯ ПОЗИЦІЙ

БЛОКПОСТ ДІЙСНО ЧИМОСЬ НАГАДУЄ ФОРТЕЦЮ. СВІЖОВИКОПАНА ЗЕМЛЯ СВІДЧИТЬ ПРО ЙОГО ПОСТІЙНЕ ІНЖЕНЕРНЕ ВДОСКОНАЛЕННЯ. БРОНЕТЕХНІКА СХОВАНА В ОКОПАХ, СКРІЗЬ ЗАГОТОВЛЕНІ ЗАПАСНІ ПОЗИЦІЇ, НА ВСІХ НАПРЯМКАХ ВИСТАВЛЕНІ «СЕКРЕТИ»...

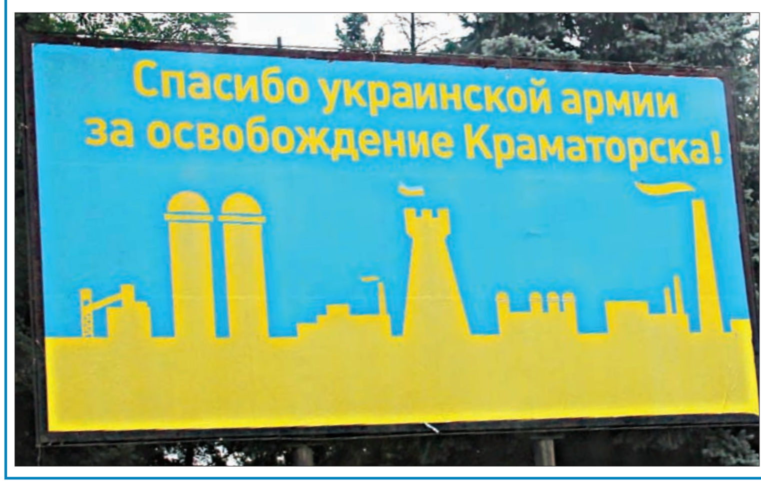
СТОР. 4

Фото Романа БАКУМЕНКА

● ІНФОРМАЦІЙНИЙ ФРОНТ

ВІДПОВІДЬ НА ПРОПАГАНДИСТСЬКЕ ЗОМБУВАННЯ

...Важливим підтвердженням того, що українська влада переймається проблемами мешканців Донбасу, є той факт, що в усі звільнені міста та населені пункти урядом України негайно була направлена гуманітарна допомога, вживаються невідкладні заходи для відновлення функціонування інфраструктури, ведеться розмінування місцевості та об'єктів, люди почали отримувати пенсії, інші соціальні виплати, відновлюється робота підприємств установ та організацій.

Паралельно влада прагне заповнити інформаційний вакуум у звільнених містах правдивою інформацією про ситуацію на Донбасі та про дії українських військовослужбовців. Днями на горі Карачун проводились ремонтні роботи для поновлення трансляції українських телеканалів на Слов'янськ та Краматорськ. СТОР. 5

● ТЕХНІКА ПОВЕРТАЄТЬСЯ ДО СТРОЮ

«ПЕРЕДОВА» ДЛЯ ПІДРОЗДІЛІВ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

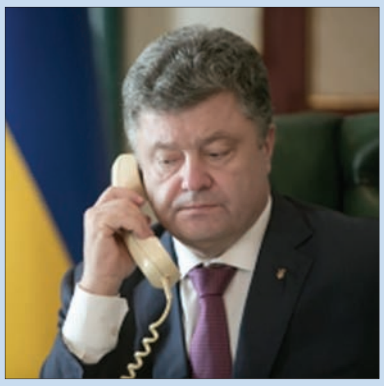
...Під час проведення АТО довелося практично з нуля створювати ремонтно-евакуаційні групи. Адже протягом кількох останніх років у бригадній ланці ремонтно-відновні підрозділи були скорочені до рівня рот, а в батальйонній — взагалі ліквідовані. Тож формували їх зі складу ремонтно-відновних полків центрального підпорядкування та підрозділів, що залишилися у бригадах. Ці групи вже неодноразово довели свою ефективність під час проведення АТО. СТОР. 6

Народна армія

17 липня 2014 року

●АКЦЕНТИ ПРЕЗИДЕНТА

«ПІДТРИМКА НАДІЙНИХ ДРУЗІВ Є ДЛЯ НАШОЇ ДЕРЖАВИ СПРАВЖНЬОЮ ЦІННІСТЮ»

У ході телефонних консультацій із віце-Президентом США Президент України повідомив, що в результаті проведених останніми днями переговорів з лідерами більш ніж 10-ти країн він отримав запевнення в цілковитому розумінні кроків, які він здійснює, та їхній підтримці.

— У нас народжується нова армія і нова країна. Україна бореться за демократію, солідарність і свободу. Тому сьогодні підтримка надійних друзів є для нашої держави справжньою цінністю, — заявив Петро Порошенко, повідомляє прес-служба глави держави.

Джозеф Байден запевнив Петра Порошенка в тому, що американський народ — на боці України. Сполучені Штати налаштовані і надалі рішуче підтримувати територіальну цілісність і суверенітет України, а також наполегливо діятимуть для формування солідарної позиції з Євросоюзом, зазначив віце-президент США.

Також у телефонній розмові з Федеральним канцлером Німеччини Ангелою Меркель Президент України Петро Порошенко обговорив питання підтримки міжнародним співтовариством врегулювання ситуації на Донбасі.

Глава держави поінформував канцлера Німеччини про подальше надходження через українсько-російський кордон на територію східних областей України зброї та бойовиків.

Співрозмовники також обговорили зусилля, потрібні для пришвидшення діяльності місії ОБСЄ на кордоні для впровадження дієвого моніторингу його стану.

Президент України запевнив Ангелу Меркель в тому, що він є прибічником мирного врегулювання, та навів приклад Слов'янська, де після визволення міста від бойовиків протягом 24 годин була відновлена життєво важлива інфраструктура, а люди отримали можливість повернутися до нормального життя. Саме такими будуть дії української влади в Луганську і Донецьку.

●У ФОРМАТІ ВІДЕОКОНФЕРЕНЦІЇ

«УКРАЇНСЬКІ МИРОТВОРЦІ УСПІШНО ВИКОНУЮТЬ ПОСТАВЛЕНІ ПЕРЕД НИМИ ЗАВДАННЯ»

З нагоди Дня українських миротворців у Головному командному центрі Збройних Сил України від імені керівництва Міноборони заступником Міністра оборони України Ігорем Кабаненком проведено сеанс відеоконференцзв'язку з українськими національними контингентами.

Заступник Міністра оборони привітав з професійним святом та заслухав доповіді командирів 18-го окремого вертолітного загону Місії ООН зі стабілізації у Демократичній Республіці Конго полковника Володимира Пастухова, 56-го окремого вертолітного загону Місії ООН у Республіці Ліберія полковника Олександра Венгера та національного контингенту в Косові (Республіка Сербія) майора Володимира Горбатюка.

— Українські миротворці успішно виконують поставлені перед ними завдання. Це 715 наших військовослужбовців у 11 місіях на території восьми країн, — зазначив Ігор Кабаненко. — Основні з них — Ліберія, Демократична республіка Конго та Косово.

Заступник Міністра оборони відзначив, що поставлені завдання виконуються нашими контингентами і персоналом у повному обсязі.

— Я привітав з Днем українського миротворця. Звичайно, хлопці переймаються ситуацією, яка склалася в Україні. Вони тримають зв'язок і всіляко підтримують наших військовослужбовців, які виконують завдання тут. Водночас безпосередньо в районах виконання завдань миротворчих операцій, операцій з урегулювання криз, перед українцями стоять також серйозні відповідальні завдання. І те, що там знаходяться наші військовослужбовці, є свідченням того, що Україна дотримувалася і дотримуватиметься всіх міжнародних зобов'язань, зокрема і в кризових регіонах, у «гарячих точках», — наголосив Ігор Кабаненко.

Він зазначив, що, окрім безпосереднього виконання завдань, наші військовослужбовці набувають цінного бойового досвіду, досвіду застосування озброєння та військової техніки. Відбувається злагодження військових колективів — вертолітних і механізованих підрозділів та інженерного підрозділу, який працює в Косові.

Фото Віктора АНУФРІЄВА

— Я, звичайно, подякував нашим миротворцям, які виконують там ці непрості і відповідальні завдання, — зазначив Ігор Кабаненко. — Але сьогодні військовослужбовці Збройних Сил України безпосередньо в районі виконання завдань антитерористичної операції масово виявляють приклади мужності, героїзму та відваги. Вони створюють умови для стабільності в регіоні. Без стабільності, без миру неможливий розвиток. Це найголовніше, на чому сьогодні зосереджені зусилля наших військових.

Було наголошено, що основне завдання Збройних Сил України — відновити стабільність та порядок, створити умови для того, щоби люди могли жити спокійно, діти — ходити в школу, дорослі — працювати, заробляти на життя.

— Наші миротворці кажуть, що готові за наказом негайно прибути на Батьківщину і виконувати поставлені завдання. Водночас ще раз хочу зауважити, що там також є важливі завдання, важливі місії, які вони виконують чесно, професійно та набувають необхідного досвіду. І, звичайно, ми з нетерпінням після успішного виконання завдань чекаємо їх в Україні. Я бажаю їм успіхів у виконанні поставлених завдань, підвищення бойової майстерності, всього найкращого. Їм, їхнім сім'ям — благополуччя, — додав заступник Міністра оборони України Ігор Кабаненко.

Володимир КОРНІЯКА,
«Народна армія»

●МЕДИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ АТО

ПОРАНЕНИМ ДОПОМАГАТИМЕ НАЦБАНК

За період проведення антитерористичної операції отримали поранення 620 військовослужбовців Збройних Сил України. Усім їм було надано невідкладну кваліфіковану допомогу у військово-медичних установах Міністерства оборони України. Про це під час брифінгу розповів директор Військово-медичного департаменту Міністерства оборони України полковник медичної служби Віталій Андронатій. До речі, дії наших військових лікарів у зоні АТО дуже високо оцінюють їхні колеги з країн-членів НАТО. Так, у Північноатлантичному альянсі вважають нашу медичну базу дуже потужною, адже одночасно ввести в зону бойових дій стільки кваліфікованих військових медиків може далеко не кожна країна.

Разом з тим полковник медичної служби Віталій Андронатій нещодавно проводив перемовини з вітчизняними банкірами стосовно використання для евакуації поранених з поля бою інкасаторських автомобілів.

— З автопарку Національного банку України пообіцяли виділити 21 автомобіль, половина з них броньовані, щоб лікарські бригади могли безпечно забирати поранених з поля бою для надання їм медичної допомоги, — зазначив він.

Загалом у Збройних Силах України створена чітка, дієва і надійна система медичного забезпечення військовослужбовців у зоні проведення АТО. Воно здійснюється штатними силами і засобами медичної служби, приданої військовим підрозділам.

Ігор ПАРУБСЬКИЙ,
«Народна армія»

●ОГОЛОШЕННЯ

Військово-медичний департамент Міністерства оборони України проводить підбір кандидатів для участі в конкурсі на заміщення вакантної посади державного службовця.

Вимоги до кандидатів: на посаду головного спеціаліста лікувально-профілактичного відділу Військово-медичного департаменту Міністерства оборони України — повна вища медична освіта за освітньо-кваліфікаційним рівнем магістра, спеціаліста, висока професійна підготовка, досвід роботи з комп'ютерною технікою, стаж роботи за фахом на державній службі на керівних посадах не менше 3 років або стаж роботи в інших сферах управління не менше 5 років.

Термін подання документів на конкурсну комісію Міністерства оборони України — протягом 30 днів з дня опублікування.

За додатковою інформацією звертатися: контактний телефон 454–41–58.

***

Головне квартирно-експлуатаційне управління Збройних Сил України проводить відбір кандидатів для участі в конкурсі на заміщення вакантної посади державного службовця та тимчасово вільненої посади (на час перебування основного працівника у відпустці по догляду за дитиною):

— спеціаліста 1 категорії виробничо-технічного відділу управління загальновійськового будівництва та капітального ремонту військових об'єктів;

— спеціаліста 2 категорії відділу підготовки до відчуження фондів та земель управління обліку та використання державних фондів.

Вимоги до кандидатів: вища освіта відповідного спрямування. Стаж роботи на посаді спеціаліста не менше 1 року, спеціаліста 2 категорії не менше 2 років або стаж роботи за фахом в інших сферах управління не менше 3 років.

Термін подання документів на розгляд конкурсної комісії — протягом 30 днів з дня опублікування оголошення. За додатковою інформацією звертатися за телефоном 242–08-51.

***

Оголошується підбір кандидатів для участі в конкурсі на заміщення вакантної посади державного службовця у **Командуванні Сухопутних військ Збройних Сил України** в період з 21.07.14 по 21.08.14:

Спеціаліст 1 категорії відділу бухгалтерського обліку та звітності фінансово-економічного управління — 1 посада з/пл. від 1500 грн.

Вимоги до кандидатів:

Вища освіта відповідного професійного спрямування за освітньо-кваліфікаційним рівнем магістра, спеціаліста. Стаж роботи на державній службі на посаді спеціаліста 2 категорії не менше 2 років або стаж роботи за фахом в інших сферах управління не менше 3 років.

Довідки за телефоном: 271–10–99.

***

Командування Військового інституту телекомунікацій та інформатизації Державного університету телекомунікацій оголошує конкурс на заміщення вакантних посад:

1. Начальник кафедри фізичного виховання, спеціальної фізичної підготовки і спорту факультету військової підготовки.

Кваліфікаційні вимоги: вчене звання (науковий ступінь), досвід науково-педагогічної роботи не менше 5 років, здатність організовувати роботу колективу кафедри з підготовки військових фахівців і науково-дослідну роботу за профілем кафедри.

2. Начальник науково-дослідного відділу (сумісності інформаційних систем) Наукового центру зв'язку та інформатизації.

Кваліфікаційні вимоги: вчене звання, науковий ступінь, досвід організації науково-дослідної роботи.

3. Начальник науково-дослідного відділу (розвитку радіо, радіорелейних і тропосферних комплексів та засобів зв'язку) Наукового центру зв'язку та інформатизації.

Кваліфікаційні вимоги: вчене звання, науковий ступінь, досвід організації науково-дослідної роботи.

4. Провідний науковий співробітник науково-дослідного відділу (метрологічного, правового, методологічного та організаційного забезпечення інформаційних систем) Наукового центру зв'язку та інформатизації.

Кваліфікаційні вимоги: вчене звання, науковий ступінь.

5. Старший науковий співробітник проектно-конструкторського науково-дослідного відділу (створення комплексів та засобів зв'язку, автоматизації, захисту інформації та кіберзахисту інформаційно-телекомунікаційних мереж) Наукового центру зв'язку та інформатизації.

Кваліфікаційні вимоги: вчене звання, науковий ступінь.

Для участі в конкурсі надсилаються такі документи (матеріали): рапорт, який подається особою офіцерського складу за командою; автобіографія; копії документів про освіту та кваліфікацію; копії документів про науковий ступінь і вчене звання; службова характеристика; службова картка; медична книжка; довідка про проходження військової служби; список наукових праць (винаходів) — за наявності.

Конкурс відбудеться 14 серпня 2014 року.

Термін подання документів на конкурсну комісію до 1 серпня 2014 року за адресою: 01011, м. Київ-11, вул. Московська, 45/1, Військовий інститут телекомунікацій та інформатизації Державного університету телекомунікацій.

По довідки звертатися за телефоном: 256-23-38.

***

Оголошується проведення конкурсу на заміщення посад наукових співробітників Центрального науково-дослідного інституту озброєння та військової техніки Збройних Сил України.

На посади осіб офіцерського складу:

начальник науково-дослідного відділу розвитку озброєння та військової техніки бронетанкових, механізованих та аеромобільних військ — заступник начальника науково-дослідного управління розвитку озброєння та військової техніки Сухопутних військ, шпк «полковник», посадовий оклад 1591–1688 грн;

начальник науково-дослідної лабораторії розвитку засобів військово-космічних систем, шпк «підполковник», посадовий оклад 1440–1540 грн;

начальник науково-дослідної лабораторії розвитку автоматизованих систем управління озброєнням та засобів роботизації, шпк «підполковник», посадовий оклад 1440–1540 грн;

старший науковий співробітник науково-дослідного відділу науково-методичного забезпечення розроблення і реалізації програм розвитку озброєння та військової техніки та державного оборонного замовлення, шпк «підполковник», посадовий оклад 1380–1460 грн;

старший науковий співробітник науково-дослідної лабораторії моделювання процесів функціонування зразків (комплексів, систем) озброєння та військової техніки Повітряних Сил, шпк «підполковник», посадовий оклад 1380–1460 грн;

старший науковий співробітник науково-дослідного відділу розвитку топогеодезичного та навігаційного озброєння та військової техніки, шпк «підполковник», посадовий оклад 1380–1460 грн;

старший науковий співробітник науково-дослідного відділу розвитку засобів інженерного озброєння та радіаційного, хімічного і біологічного захисту, шпк «підполковник», посадовий оклад 1380–1460 грн;

старший науковий співробітник науково-дослідного відділу розвитку морських озброєнь, шпк «капітан 2 рангу», посадовий оклад 1380–1460 грн;

науковий співробітник науково-дослідного відділу формування пріоритетних напрямків воєнно-технічної політики, шпк «майор», посадовий оклад 1180–1250 грн;

науковий співробітник науково-дослідної лабораторії розвитку засобів військово-космічних систем, шпк «майор», посадовий оклад 1180–1250 грн;

науковий співробітник науково-дослідного відділу розвитку топогеодезичного та навігаційного озброєння та військової техніки, шпк «майор», посадовий оклад 1180–1250 грн;

науковий співробітник науково-дослідної лабораторії розвитку автоматизованих систем управління озброєнням та засобів роботизації, шпк «майор», посадовий оклад 1180–1250 грн;

науковий співробітник науково-дослідного відділу розвитку морських озброєнь, шпк «капітан 3 рангу», посадовий оклад 1180–1250 грн;

науковий співробітник науково-дослідного відділу інтелектуальної власності та патентно-ліцензійної діяльності, шпк «майор», посадовий оклад 1180–1250 грн;

молодший науковий співробітник науково-організаційного відділу, шпк «капітан», посадовий оклад 1135–1160 грн;

Кваліфікаційні вимоги до кандидатів: вища технічна освіта, досвід наукової та організаційної роботи не менше 10 років, наявність наукових праць або авторських свідоцтв.

На обіймання посад начальника науково-дослідного відділу (лабораторії), провідного наукового співробітника, старшого наукового співробітника — науковий ступінь доктора або кандидата наук. На обіймання посади старшого наукового співробітника за наявністю наукового ступеня — без вимог щодо стажу роботи.

Для участі в конкурсі надсилати такі документи (матеріали): рапорт за підпорядкованістю, автобіографія, копії документів про освіту та кваліфікацію, про науковий ступінь, службова характеристика, службова картка, медична книжка, довідка про проходження військової служби, список наукових праць (винаходів).

На посади працівників Збройних Сил України:

старший науковий співробітник науково-дослідного відділу обґрунтування основних напрямів розвитку системи озброєння збройних сил, посадовий оклад 2062-2735 грн;

науковий співробітник науково-дослідного відділу обґрунтування основних напрямів розвитку системи озброєння Збройних Сил, посадовий оклад 1806-2556 грн;

Кваліфікаційні вимоги до кандидата: вища технічна освіта, наявність наукових праць або авторських свідоцтв, науковий ступінь доктора або кандидата наук.

Для участі в конкурсі надсилати такі документи (матеріали): заява, автобіографія, копії документів про освіту та кваліфікацію, науковий ступінь, список наукових праць (винаходів).

Дата проведення конкурсу — 30.08.2014 р.

Термін подання документів — до 20.08.2014 р.

Документи надсилати на адресу: 03049, м. Київ, Повітрофлотський проспект, буд. 28, голові конкурсної комісії Центрального науково-дослідного інституту озброєння та військової техніки Збройних Сил України.

За довідками звертатися за телефонами: 271-08-55, 271-09-66, 520-12-84.

ХРОНІКА АТО

Фото Вадима КОВАЛЬОВА

ЗВІЛЬНЕНІ ТЕРИТОРІЇ ПІД КОНТРОЛЕМ ВІЙСЬКОВИХ

Підрозділи сил АТО продовжують виконувати завдання в Донецькій та Луганській областях, стискаючи кільце навколо тимчасово підконтрольних терористам районів. Водночас тривають заходи з відновлення інфраструктури в населених пунктах та на територіях, звільнених від бойовиків. Зокрема, військовослужбовці знешкоджують на автомобільних шляхах та у спорудах міни, закладені бойовиками. Про це повідомив на брифінгу речник Інформаційно-аналітичного центру РНБО Андрій Лисенко.

На територіях, де припинено бойові дії, ведеться системна робота з відновлення життєдіяльності населених пунктів. Так, у Краматорську налагоджено водопостачання в будинках одного з мікрорайонів. У Слов'янську близько 70% споживачів електроенергії вже підключені до мережі. Запрацювали пасажирські перевезення до віддалених селищ. Мешканці міста продовжують прибирати завали і блокпости з вулиць. У населеному пункті Сіверськ Артемівського району відновлюють лінії електропередач та автобусне сполучення, підвозять питну воду.

Водночас 14 липня в районі Луганського аеропорту під час виконання спецзавдання з доставки вантажів до зони проведення АТО був збитий військово-транспортний літак Ан-26 Збройних Сил України. На його борту перебувало 7 членів екіпажу та 1 супроводжувач вантажу.

У результаті проведеної пошуково-рятувальної операції четверо з восьми членів екіпажу літака Ан-26 врятовано та направлено у безпечний район. Вони перебувають на території, підконтрольній силам АТО. Також відомо, що двоє військовослужбовців потрапили в полон до бойовиків. Тепер організовані та реалізовуються заходи, спрямовані на звільнення українських військовослужбовців з полону. Доля ще двох членів екіпажу невідома. Пошуково-рятувальна операція триває.

Комісія, яка має встановити причини, що призвели до падіння літака Ан-26, завершує свою роботу. У зв'язку з розслідуванням полоти авіації сил АТО були призупинені до окремого розпорядження. Тож авіація сил АТО перебувала в пунктах постійної дислокації. Як відомо, літак було підбито на висоті 6500 метрів. Жоден переносний зенітно-ракетний комплекс, якими озброєні терористи, на цій висоті не може вразити літак. Тобто Ан-26 був збитий значно потужнішою зброєю, яка була застосована радше з території Російської Федерації. Виходячи з даних, переданих українськими льотчиками, розглядається дві версії: постріл було зроблено з сучасного наземного ракетно-гарматного комплексу «Панцир» або самонавідною ракетою Х-24 класу «повітря-повітря» з російського літака, який міг злетіти з аеродрому Мілєрово.

Не припиняються бої за відновлення контролю над українсько-російським кордоном. Протягом 14 липня незаконні збройні формування скоїли 16 обстрілів блокпостів та позицій підрозділів Збройних Сил України. У відповідь сили АТО відкривали вогонь по позиціях терористів.

Бойовики та російські найманці продовжують здійснювати спроби передислокувати на територію України автомобільну та бронетанкову техніку та обстрілюють місця перебування прикордонних підрозділів. Впродовж доби з автоматичної зброї з території Росії було обстріляно прикордонні наряди на ділянці відділу прикордонної служби «Красна Талівка» Луганського загону. На цій же ділянці було підірвано 3 радіокеровані фугаси.

Російська Федерація продовжує стягувати війська до державного кордону з Україною. Відомо про передислокацію 35-ї окремої механізованої бригади, що постійно дислокується в Алтайському краї, до Брянської області. Вона розташувалася навпроти Чернігівського прикордонного загону на відстані 10–12 км. Також зафіксоване переміщення значної кількості військової техніки та особового складу підрозділів Російської Федерації навпроти Сумського та Луганського загонів.

Внаслідок боїв протягом доби загинуло 6 військовослужбовців Збройних Сил України, 13 отримали поранення. Усі поранені доправлені до медичних закладів, їм надано відповідну медичну допомогу.

15 липня приблизно о 7 ранку невідомий літак здійснив бомбардування міста Сніжне Донецької області. Бомби впали просто на центральну вулицю міста. Є дані про загиблих та поранених місцевих мешканців, руйнування будівель. Проте, як відомо, з початку пошуково-рятувальної операції, спрямованої на пошук українських льотчиків зі збитого Ан-26, наша авіація не здійснила жодного вильоту. Тому ранковий наліт на Сніжне кваліфікується як цинічна та кривава провокація, розрахована на дискредитацію українських військових. За даним фактом розпочате спеціальне розслідування.

Також внаслідок обстрілу терористами з ракетної установки «Град» мікрорайонів «Мирний», «Ольховський», «Степовий» у передмісті Луганська зазнали пошкоджень житлові та адміністративні будівлі, а також приватний сектор. Серед місцевого населення є жертви.

Як би цинічно це не було, та терористи продовжують облаштовувати свої вогневі позиції в житлових масивах міст. Так, у Донецьку бойовики встановили ракетно-зенітні комплекси на дахах житлових будинків. На в'їзді до Горлівки вони замінували мости з боку селища Микитівка та міста Артемівськ, обладнали вогневі точки в житлових будівлях. У приміщенні церкви та профілакторію підприємства «Донбасенерго» розмістилися бойовики з Кавказу. В селищі Гольмівський Горлівської міськради на території школи-інтернату терористи розташували 4 зенітні установки і 1 систему залпового вогню «Град». Про це повідомляють місцеві мешканці, яких бойовики силою змусили взяти до рук зброю.

15 липня в бою за селище Металіст, яке є сателітом Луганська, українські військові відбили у бойовиків арсенал зброї. Тікаючи, найманці поспіхом покинули не тільки стрілецьку зброю, але й 5 гранатометів СПГ-9. Судячи з маркування, вони російського виробництва. Військові позначення Російської Федерації є й на трьох ручних протитанкових гранатометах «Муха». Фотографії доказів щодо походження зброї надані у штаб АТО.

Підготував Роман ВУС, «Народна армія»

ДОПОМОГА ВІЙСЬКУ

БРОНЬОВАНІ «УРАЛИ» — ВОЇНАМ-ДЕСАНТНИКАМ

На Житомирщині особовий склад однієї з військових частин Повітряних Сил Збройних Сил України провів локальне бронювання двох вантажних автомобілів «Урал-4320» для потреб підрозділів, що беруть участь в антитерористичній операції. Таке доукомплектування автотехніки додатковим металом суттєво збільшить захищеність особового складу під час транспортування, евакуації поранених, доставки військових вантажів.

Весь комплекс робіт зайняв у спеціалістів ремонтно-відновної бази автомобільної та спеціальної техніки частини п'ять діб.

Варто зазначити, що броньовані «Урали» воїни-десантники використовуватимуть при виконанні завдань АТО.

ВІД ІНОЗЕМНИХ ПАРТНЕРІВ

БРОНЕЖИЛЕТИ МАЮТЬ ВІДМІННУ ПРОТИКУЛЬОВУ СТІЙКІСТЬ

Міністерство оборони України докладає максимальних зусиль для забезпечення військовослужбовців Збройних Сил засобами індивідуального захисту, зокрема бронежилетами, повідомляє Управління преси та інформації Міністерства оборони України.

Зважаючи на те, що виробничі потужності профільних українських підприємств не дозволяють одночасно забезпечити наявні потреби військовослужбовців у бронежилетах вітчизняного виробництва, постачання підрозділів засобами індивідуального захисту також здійснюється через допомогу іноземних партнерів.

На початок липня поточного року в Україну з США в межах надання допомоги було поставлено 2000 бронежилетів «INTERCEPTOR»

За інформацією Центрального науково-дослідного інституту озброєння та військової техніки Збройних Сил України, на бронеелементах бронежилетів є маркування, які свідчать, що вони забезпечують балістичний захист (BALL PROTECTION) від кулі 7,62-мм М-80.

Відповідно до «Акта натурних випробувань з оцінки балістичної стійкості дослідного зразка бронежилета «INTERCEPTOR» виробництва США» при обстрілі з 7,62-мм автомата АКМ та 9-мм пістолета ПМ наданий зразок показав відмінну протикульову стійкість.

Народна армія
17 липня 2014 року

●ОСЕРЕДОК ДЕРЖАВНОСТІ

БЕЗПЕКА ПОЧИНАЄТЬСЯ З ОБЛАШТУВАННЯ ПОЗИЦІЙ

Фото автора

Про участь механізованої бригади з Волині в антитерористичній операції широкому загалу стало відомо не за найкращих обставин — після повідомлення про втрати під Волновахою. Цей випадок був настільки резонансним, що затьмарив навіть факт добровільної відмови сотень військовослужбовців цієї частини від відправки в тил. Сьогодні ці патріотично налаштовані волиняни несуть службу на блокпостах у визначеному їм секторі. Один із таких осередків державності вдалося відвідати й кореспонденту «Народної армії».

Знайти блокпост українських вояків непросто. По-перше, інформація про місце його розташування — не для широкого загалу, по-друге, блокпост… не стоїть на місці. Так-так, блокпости, попри всю свою стаціонарну природу, не є довготривалими спорудами. Вони весь час переміщуються, аби тримати під постійним контролем шляхи пересування терористів. До речі, блокпости терористів теж регулярно змінюють свою дислокацію. Щоправда, здебільшого після вправних дій наших розвідувальних підрозділів та артилерії АТО.

— Ще зовсім недавно за кілометр звідси на паралельній дорозі був один їхній такий, — розповів старший на нашому блокпості офіцер капітан Василь Українець після того, як закінчив вивчати наші документи, а крига недовіри до непроханих візитерів розтанула. — Тепер його немає. Лише згарище. А сьогодні розвідка доповіла, що трохи далі від села будується інший, краще укріплений. Там і кам'яні брили, й бетонні блоки. А ми навіть завадити не можемо, — додав офіцер і пояснив, що будівельна техніка «туди» йде через їхню дорогу, але вона сама по собі не є чимось забороненим. Та й жоден з кранівників чи водіїв вантажівок при здоровому глузді не зізнається, що їде будувати укріплення для терористів. Вигадують такі версії, що не підкопаєшся. Одна надія: коли наші знають про їхню метушню, то метушитися їм недовго.

У «фортеці»

Після нетривалої розмови офіцер дозволив пройти на територію «фортеці», попередивши про важливість дотримання кількох нехитрих правил, які дозволяють зберігати таємницю діяльності його підлеглих, отже, й їхні життя, а також не порушувати правила безпеки.

Сам блокпост дійсно чимось нагадував фортецю. Свіжовикопана земля свідчила про його постійне інженерне вдосконалення. Бронетехніка схована в окопах, скрізь заготовлені запасні позиції, а біля намету «госпчастини» саме обідали бійці, які змінилися з виставлених на всіх напрямках «секретів».

— Тут не місце для напівмір чи напівдій. Розслаблятися не можна ні на хвилину. Ми вже неодноразово переконувалися, що з того боку проти нас діють професіонали, — розповів один з розвідників старший лейтенант Василь А. — Тому все робимо за нау-кою та з урахуванням набутого в боях досвіду: прибули на вказане місце, зайняли кругову оборону і вже котрий день продовжуємо вкопуватися в землю, бо розуміємо, що чим глибший окоп, тим безпечніше для життя.

Чергування з мрією

Про те, що бійці практично всі зусилля спрямовують на облаштування оборонних позицій, свідчить побут вояків: кинуті на поспіхом нарізане гілля матраци у встановленому наметі, прикручений до дерева один умивальник, вогнище замість кухні та досі нерозібрані мішки та пакети з припасами.

— Їжу готуємо самі. Через віддаленість від базового табору ми маємо або харчуватися зі значним запізненням, або брати відразу на кілька днів продукти та готувати самим. Обрали друге й не шкодуємо. Серед нас виявився солдат, який до призову був кухарем. Таку смакоту готує, язик можна проковтнути, — розповідають солдати і додають, що в тому, що вони мають майже все необхідне, є і заслуга місцевих волонтерів: найчастіше вони приносять те, що не передбачене керівними документами, а ми самі не можемо придбати, бо ніде. Це зубна паста, сухі та вологі серветки, одноразовий посуд. Окрема подяка за консерви, які урізноманітнюють військовий асортимент. А от кави не вистачає.

— Ми, зрозуміло, постійно чергуємо вночі, коли кава чи щось таке не завадили б. Буває, стоїш на посту, очі злипаються, і всі мрії про духмяне горнятко з вершками, з пінкою… — мрійливо говорить солдат Олександр П. і зітхає, напевне, пригадавши щось із мирного минулого.

Слушна порада

Тим часом чергова зміна та екіпажі бойових машин продовжують кожен свою справу. Танкісти вивіряють сектори обстрілу, зенітники вдосконалюють позиції, а решта — патрулюють територію та перевіряють автомобілі, які проходять через блокпост.

ТУТ НЕ МІСЦЕ ДЛЯ НАПІВМІР ЧИ НАПІВДІЙ. РОЗСЛАБЛЯТИСЯ НЕ МОЖНА НІ НА ХВИЛИНУ. МИ ВЖЕ НЕОДНОРАЗОВО ПЕРЕКОНУВАЛИСЯ, ЩО З ТОГО БОКУ ПРОТИ НАС ДІЮТЬ ПРОФЕСІОНАЛИ

— Місцеві ставляться з розумінням до наших обов'язків, — говорить солдат Віктор К. — Вони чемно поводяться, показують салон та багажник автівки без зволікань та нарікань. Їм теж набридло жити у прифронтовій смузі. Ця війна зовсім не схожа на те, що описувалося у книжках. І багато хто з місцевих зрозумів масштаби своєї необачності, лише коли особисто зіткнувся з «новою владою». Коли терористи повідбирали в людей автівки, продукти, навіть побутову техніку, тоді вони зрозуміли на чиєму боці правда.

— У нас був випадок, — долучився до розмови солдат Ігор Г. — Через блокпост їхала автівка з п'яною компанією. Ми їх зупинили, перевірили документи, машину й запропонували протверезіти перед подальшою дорогою. Молодики поводилися дещо зухвало, очевидно розуміючи, що ми — не ДАІ й не міліція, тож затримати їх за нетверезий стан не маємо права. Довелося їх пропустити. За годину ця ж компанія доволі протверезіла, поверталася назад уже на таксі. Виявляється, на блокпосту бойовиків, що далі по дорозі, їх просто пограбували, побили й забрали машину. А таксист, який саме їхав у їхнє село, зглянувся й погодився хлопців підвезти у борг. «Краще б ви нас затримали», — казали нам небораки.

Парасолька й танк

Основу системи протиповітряної оборони блокпоста становлять зенітні установки ЗУ-23–2. Ця зброя ще радянського виробництва непогано себе зарекомендувала в багатьох випадках. Адже вона видає 4 тисячі пострілів на хвилину, причому може стріляти як по повітряних цілях, так і по наземних. Один з навідників цього швидкострільного агрегату — мічман Андрій О. Так-так, небо над блокпостом у степах Донбасу прикриває моряк. Просто йому довелося змінити місце служби через анексію Криму. Не встиг облаштуватися після переїзду з Півдня на Захід, як отримав наказ виступати на Схід.

— Район у нас тут порівняно мирний, тож свою зенітку ще не застосовував, — говорить Андрій і з надією додає: — Та й краще не застосовувати, а розв'язати всі суперечки миром. Хоча навряд чи вдасться, — розмірковує він.

А от старший механік водій танка Сергій Т. налаштований більш войовничо:

— У своєму секторі ми спостерігаємо за територією аж до обрію, а далекобійність нашої гармати дозволяє знищити будь-яку ціль у цьому напрямку прямим наведенням. З інших сторін все прострілюється так само добре, тож нехай ніхто не розраховує заскочити нас тут зненацька. Ми вже маємо досвід, також і гіркий.

Після годинного спілкування лід настороженості почав танути. Хлопці вже охочіше розповідали про своє життя-буття і навіть знайшлися сміливці стати гуртом для фотознімка. А коли настав час прощатися, з'явилося відчуття близької розлуки зі справжніми друзями, які, впевнений, зможуть відстояти нашу країну. Наче ми й не щойно познайомилися, а прослужили пліч-о-пліч багато років.

Роман БАКУМЕНКО,
«Народна армія»

ІНФОРМАЦІЙНИЙ ФРОНТ

Інформаційна війна проти України з боку наших сусідів розпочалась задовго до перших пострілів та вибухів в окремих районах Донбасу. Нині інформаційні атаки ведуться Росією проти України з більшою інтенсивністю, ніж вогневі удари, і завдають величезної шкоди Україні, перевертаючи реальні події «з ніг на голову».

ВІДПОВІДЬ НА ПРОПАГАНДИСТСЬКЕ ЗОМБУВАННЯ

Російські прокремлівські журналісти щосили комбінують, викривляючи ті чи інші факти, або просто вигадують нові жахалки про дії українських солдатів. Вони намагаються перед світом та населенням Донбасу дискредитувати наше військо, створити образ нелюдів. Вони по-акторськи емоційно волають з телеекранів, що нібито в Слов'янську на площі міста розіп'яли трирічного хлопчика на очах його матері. Лякають тамтешнє населення, що нібито нацгвардійці гвалтують жінок. Такі сюжети готуються за принципом — чим більша брехня, тим швидше в неї повірять.

Один із закордонних фахівців у сфері інформаційного протиборства в розмові з нами наголошував, що найкращою протиотрутою російській брехні є правдива інформація про сьогодення на Донбасі. За тривалий час інформаційного зомбування тамтешнього населення пропагандистською машиною Росії, треба визнати, у свідомості певної частини мешканців Донецької та Луганської областей сформувалось тверде переконання, що саме Росія — наш провідник у світле майбутнє. І ми не маємо права їх засуджувати чи вважати чужими, а мусимо відкривати їм очі на правду. Доводити, що наш вибір жити в демократичній, незалежній, європейській державі — це шлях, який відкриває для кожного українця нові можливості та гарантує реальний захист його прав і свобод. І цей вибір більшості наших співвітчизників ламає плани пожильців Кремля щодо розширення своєї імперії. Тому в способах та методах позбавити Україну незалежності та територіальної цілісності Росія себе не обмежує. Поводиться брутально і цинічно. Постійно закидає на нашу територію нові підрозділи найманців, забезпечуючи їх сучасними зразками озброєння. А з екранів телевізорів розповідає, що це активісти Донеччини борються за своє право бути почутими. І вперто на весь світ називає чорне білим.

У СПОСОБАХ ТА МЕТОДАХ ПОЗБАВИТИ УКРАЇНУ НЕЗАЛЕЖНОСТІ ТА ТЕРИТОРІАЛЬНОЇ ЦІЛІСНОСТІ РОСІЯ СЕБЕ НЕ ОБМЕЖУЄ. ПОВОДИТЬСЯ БРУТАЛЬНО І ЦИНІЧНО. ПОСТІЙНО ЗАКИДАЄ НА НАШУ ТЕРИТОРІЮ НОВІ ПІДРОЗДІЛИ НАЙМАНЦІВ, ЗАБЕЗПЕЧУЮЧИ ЇХ СУЧАСНИМИ ЗРАЗКАМИ ОЗБРОЄННЯ. А З ЕКРАНІВ ТЕЛЕВІЗОРІВ РОЗПОВІДАЄ, ЩО ЦЕ АКТИВІСТИ ДОНЕЧЧИНИ БОРЮТЬСЯ ЗА СВОЄ ПРАВО БУТИ ПОЧУТИМИ. І ВПЕРТО НА ВЕСЬ СВІТ НАЗИВАЄ ЧОРНЕ БІЛИМ

Днями я на власні очі побачив беззаперечні докази причетності Росії до того, що відбувається в окремих районах Донбасу. І різноманітні зразки озброєння та військової техніки, які захопили наші війська, визволяючи від терористів міста та села регіону, і лікарські препарати, вироблені на фармацевтичних фабриках Росії, і самих громадян сусідньої країни, які воювали в підрозділах терористів. Деякі з них не змогли втекти через отримані в боях поранення та опіки і нині лікуються в лікарнях, зокрема Краматорська. Але на ці тверді докази Росія не реагує, як і лідери окремих країн. Та головне, що пересічні мешканці Донбасу починають розуміти, з огляду на поведінку загонів непроханих гостей, що сусід і далі хоче бути нашим паном і диктувати, як нам жити. І вибору не дає. Мешканці Луганщини та Донеччини на власному досвіді відчули діаметральну різницю між владою злочинців та законною владою України.

Вони бачать, що за звільнення від терористів і бандитів їхнього краю віддають свої життя солдати зі Львова, Києва, Луцька, Житомира… Важливим підтвердженням того, що українська влада переймається проблемами мешканців Донбасу, є той факт, що в усі звільнені міста та населені пункти урядом України негайно була направлена гуманітарна допомога, вживаються невідкладні заходи для відновлення функціонування інфраструктури, ведеться розмінування місцевості та об'єктів, люди почали отримувати пенсії, інші соціальні виплати, відновлюється робота підприємств установ та організацій.

Паралельно влада прагне заповнити інформаційний вакуум у звільнених містах правдивою інформацією про ситуацію на Донбасі та про дії українських військовослужбовців. Днями на горі Карачун проводились ремонтні роботи для поновлення трансляції українських телеканалів на Слов'янськ та Краматорськ. Нагадаю, що 14 травня в результаті бойових дій були перебиті лінії енергопостачання від Красного Лимана до Костянтинівки, що зупинило трансляцію українських каналів, радіо в населених пунктах північної частини Донецької області. А 1 червня в результаті обстрілу та пошкодження якірних розтяжок впала двохсотметрова телевізійна вежа.

ВАЖЛИВИМ ПІДТВЕРДЖЕННЯМ ТОГО, ЩО УКРАЇНСЬКА ВЛАДА ПЕРЕЙМАЄТЬСЯ ПРОБЛЕМАМИ МЕШКАНЦІВ ДОНБАСУ, Є ТОЙ ФАКТ, ЩО В УСІ ЗВІЛЬНЕНІ МІСТА ТА НАСЕЛЕНІ ПУНКТИ УРЯДОМ УКРАЇНИ НЕГАЙНО БУЛА НАПРАВЛЕНА ГУМАНІТАРНА ДОПОМОГА, ВЖИВАЮТЬСЯ НЕВІДКЛАДНІ ЗАХОДИ ДЛЯ ВІДНОВЛЕННЯ ФУНКЦІОНУВАННЯ ІНФРАСТРУКТУРИ, ВЕДЕТЬСЯ РОЗМІНУВАННЯ МІСЦЕВОСТІ ТА ОБ'ЄКТІВ, ЛЮДИ ПОЧАЛИ ОТРИМУВАТИ ПЕНСІЇ, ІНШІ СОЦІАЛЬНІ ВИПЛАТИ, ВІДНОВЛЮЄТЬСЯ РОБОТА ПІДПРИЄМСТВ УСТАНОВ ТА ОРГАНІЗАЦІЙ

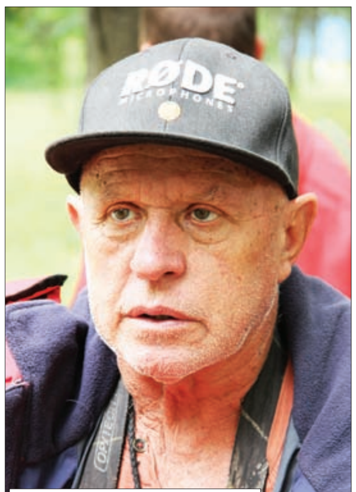
— Днями на водонапірній вежі на горі Карачун ми встановили супутникову тарілку, потужності якої дозволяють ретранслювати сигнали трьох українських каналів на Слов'янськ та Краматорськ. У подальшому ми розпочнемо роботи з будівництва телевежі. Готовність допомогти нам у цьому виявили наші колеги з багатьох куточків України, — розповів начальник станції телевежі на горі Карачун Сергій Ільєнко.

Обороняє цю, без перебільшення, стратегічну висоту (з огляду на важливість правдивого інформування тамтешнього населення) київський батальйон територіальної оборони.

— Довкола висоти чимало мінних «сюрпризів». Карт мінних полів немає. Декілька полів ми розмінували, щоб селяни мали можливість зібрати врожай. Допомагаємо і самотнім літнім селянам, чим можемо. Ночами наші позиції продовжують обстрілювати з автоматичної зброї. Після відновлення трансляції українських каналів очікуємо активізації дій сепаратистів у нашому районі, — розповів начальник штабу батальйону підполковник Олексій Д.

На підтвердження своїх спостережень і висновків, зроблених на підставі побаченого та почутого, наведу слова тамтешніх мешканців та іноземних журналістів, які працюють у зоні АТО.

68-річний австралійський журналіст пан Богдан минулого разу приїздив в Україну під час Помаранчевої революції, радів за українців, за країну своїх батьків, яка, здавалося, перероджувалась. А нині засмучений ситуацією на Донбасі.

68-річний австралійський журналіст пан Богдан

— Я познайомився в Києві з дівчиною, жителькою Донецька, яка розповіла, що з батьком не розмовляє, бо той вперто під впливом російської пропаганди вітає нинішні події в окремих регіонах Донбасу. Його донька буває часто у відрядженнях і розуміє, що життя українців у демократичній, європейській державі буде значно кращим. Молодих донеччан багато в Києві та інших містах країни і вони солідарні зі своєю землячкою. Донеччани старшого віку — люди іншої формації, інших переконань. І знадобиться чимало часу, аби, побачивши як Україна змінюється, вони прозріли.

А ще я познайомився в Києві з одним із громадських активістів антипутінської політики Віктором з Москви. Він стояв на Майдані разом з українськими активістами. І каже: «Тепер і мене можна назвати бандерівцем», — розповідає наш австралійський колега Богдан.

Мешканець Дружківки Микола, місцевий таксист:

— У нашому місті не було загонів терористів, а лише ополченці ДНР виставили блокпости. В основному це молоді люди, збиті з пантелику пропагандою сусідів. За радянських часів у місті було близько 80 тис. мешканців. Нині — майже вдвічі менше. Одна з причин — безробіття. Свого часу тут функціонувало 5 потужних заводів. Лише на механічному, де виготовляли шахтне обладнання, було 16 тисяч працівників, тепер — менше двох.

Сьогодні настрій у людей різний, але, попри різні погляди щодо того, з ким нам буде краще (Росією чи ЄС), переважає бажання жити в мирі. Нині людям ще тривожно. Вони не забули, як вибухали на околицях міста снаряди, як забирали автівки під дулами автоматів. Пересічним мешканцям Донбасу війна непотрібна. Коли в Слов'янськ, Краматорськ зайшли чужинці, чимало мешканців виїхало з міста, причому до Росії, там у багатьох родичі. У нашому регіоні багато змішаних за національними ознаками сімей. Я народився в Білорусі, виріс у Росії, а дружина з Дружківки. У мене батько білорус, мама з Вологди. Але я звідси нікуди не збираюсь виїжджати.

Англійський журналіст Джон Т.:

— Англійські журналісти та політики не загострюють увагу на ситуації в Україні. На сторінках нашої преси це трактується як незначний конфлікт всередині країни. На сторінках газети подають хіба що коротку хронологію подій без аналізу, висновків і пошуку причин. Вони вважають що ці події не варто роздмухувати. Наші політики навмисно обминають цю тему увагою. Роблять вигляд, що це незначна регіональна проблема. Побачивши на власні очі, що тут відбувається і яка роль в цьому Росії, журналісти мають змусити політиків взятися невідкладно її розв'язувати. Чи мало того, що тут щодня гинуть люди, що вже 50 тисяч біженців виїхали з регіону?..

Висновок напрошується сам собою: перемоги на інформаційному фронті не менш важливі за перемоги на передовій. Всі разом — українські солдати і офіцери, журналісти та волонтери — маємо працювати задля єдиної, неподільної, незалежної України.

Роман ДРАПАК,
«Народна армія».
Фото Вадима КОВАЛЬОВА

Народна армія
17 липня 2014 року

ТЕХНІКА ПОВЕРТАЄТЬСЯ ДО СТРОЮ

«ПЕРЕДОВА» ДЛЯ ПІДРОЗДІЛІВ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Нині основна увага суспільства прикута до подій, що відбуваються в східному регіоні нашої держави. Звісно, що в епіцентрі уваги перебувають і Збройні Сили України, які є активними учасниками антитерористичної операції з відновлення конституційного ладу на територіях Луганської та Донецької областей. Тому чимало сюжетів та публікацій цивільних ЗМІ присвячено бойовим підрозділам вітчизняного війська, задіяним у АТО.

Проте майже ніхто не згадує про так званий «зворотний бік медалі» — діяльність частин забезпечення, які уможливлюють проведення антитерористичної операції на належному рівні.

Фахівці метрологічної сфери

Мало кому відомо, що жодний зразок військової техніки та високоточного озброєння не отримує дозволу на експлуатацію без проведення повного циклу метрологічного обслуговування, а також перевірки на відповідність зразка ОВТ технічним параметрам, стандартам, нормам та правилам. Особливо це стосується авіації Повітряних Сил Збройних Сил України, зенітно-ракетних і радіотехнічних військ, озброєння та військової техніки Сухопутних військ, ракетних комплексів різного типу. Адже від точності та єдності вимірювань параметрів насамперед залежить ефективність застосування, безаварійна експлуатація озброєння та військової техніки, безпека здоров'я особового складу.

За словами начальника Центрального управління метрології і стандартизації Збройних Сил України Озброєння Збройних Сил України — головного метролога Збройних Сил України полковника Дмитра Філістєєва, завдяки фахівцям його служби вдалося відновити 17 одиниць контрольно-перевірочних машин ракетного озброєння. Це дозволило забезпечити перевірку ракет та пускових установок ЗРК «Оса», «Стріла-10», «Тунгуска», ПТКР «Кобра», «Метис», «Фагот», «Кастет», «Конкурс» у механізованих та танкових бригадах.

У повному обсязі здійснено й метрологічне обслуговування озброєння і військової техніки, задіяних в АТО та підрозділів, що забезпечують протиповітряну оборону держави. Було започатковано й перевірку систем протипожежного обладнання на зразках ОВТ.

Фото Вадима КОВАЛЬОВА

Фахівцям-метрологам також вдалося відновити чимало типових елементів ЗРК С-300, що забезпечило готовність до виконання завдань окремих зенітно-ракетних дивізіонів. До речі, виконання робіт з ремонту власними силами дозволяє заекономити чималі кошти та час. Адже відновлення зразка військової техніки на спеціалізованому підприємстві триває кілька місяців та обходиться набагато дорожче.

Ремонт на марші

Звичайно, не можна не згадати й фахівців бронетанкового напрямку забезпечення.

— Як свідчить аналіз втрат бойової техніки під час проведення антитерористичної операції, 90 відсотків її зразків отримують ушкодження від влучення пострілів з ручних протитанкових гранатометів та ракетних комплексів, — говорить начальник управління організаційно-планового та експлуатації — заступник начальника Центрального бронетанкового управління Збройних Сил України Озброєння Збройних Сил України полковник Володимир Дудар. — Виходячи з цього, зараз проводиться комплекс робіт з обладнання бронетранспортерів навісними протикумулятивними екранами. Ми також розробили захист для особового складу, що діє під прикриттям броні, від рикошетного поранення зі стрілецької зброї. Для цього по периметру корпусу бронетранспортерів наварюємо ланцюги, які не заважають руху машини, але не дозволяють кулям проходити під її днищем та вражати військовослужбовців.

Він також пояснив, що під час проведення АТО довелося практично з нуля створювати ремонтно-евакуаційні групи. Адже протягом кількох останніх років у бригадній ланці ремонтно-відновні підрозділи були скорочені до рівня рот, а в батальйонний — взагалі ліквідовані. Тож формували їх зі складу ремонтно-відновних полків центрального підпорядкування та підрозділів, що залишилися у бригадах. Ці групи вже неодноразово довели свою ефективність під час проведення АТО.

Крім того, для скорочення часу перебування пошкодженої техніки в ремонті було створено польові склади бронетанкового майна, а в разі специфічної поломки проводилася оперативна доставка необхідних запчастин з будь-якої точки України. Військові ремонтники окрім того освоїли проведення власними силами капітального ремонту двигунів, паливної апаратури й іншого обладнання бронетехніки, що зменшило вартість робіт та значно скоротило терміни повернення техніки до строю.

Війську — якісне пальне

Також заслуговує на увагу і діяльність співробітників Центрального управління забезпечення пально-мастильними матеріалами Збройних Сил України Тилу Збройних Сил України. Адже їм доводиться забезпечувати пальним підрозділи, залучені до АТО, безпосередньо зі складів прямого підпорядкування. Для цього задіяні потужності центропідвезення відділів територіального забезпечення військ, які доставляють паливно-мастильні матеріали до базових таборів секторів відповідальності АТО.

— Нині ми власними силами проводимо паралельну роботу як з поповнення запасів пального на центральних складах та базах, що останніми роками постійно знижувались через обмежене фінансування, з ресурсів Державного агентства резерву України, так і щодо безперебійного забезпечення паливно-мастильними матеріалами підрозділів, задіяних у АТО, — говорить начальник відділу забезпечення пальним та мастильними матеріалами — заступник начальника управління забезпечення ракетним паливом та пальним Центрального управління забезпечення пально-мастильними матеріалами Збройних Сил України Тилу Збройних Сил України полковник Олег Ковальчук. — При цьому зауважу, що видача паливно-мастильних матеріалів у війська здійснюється лише після проведення ретельного контролю їхньої якості. До речі, нещодавно вперше за останні 15 років було виділено 34 мільйони гривень на обслуговування технічних засобів служби пального. З цих грошей на 8 млн гривень придбано запасні частини для самостійного обслуговування техніки, а ще 26 млн гривень перераховано 45-му Вінницькому експериментально-механічному заводу, на якому буде здійснено відновлення та капітальний ремонт 324 одиниць техніки служби.

Олексій МАЗЕПА, «Народна армія»

ДОВІДКА «НА»

За рішенням Кабінету Міністрів України з підприємств Державного агентства резерву України війську було виділено 20 тисяч тонн автомобільного бензину та 40 тисяч тонн дизельного пального. Авіаційний гас поставляють нафтопереробні заводи за домовленістю з урядом під гарантію подальшої оплати.

ПАТРІОТ БАТЬКІВЩИНИ

НАГОРОДА ЗА САМОВІДДАНУ ПРАЦЮ

У Вознесенську, що на Миколаївщині, почесним нагрудним знаком начальника Генерального штабу — Головнокомандувача Збройних Сил України «За самовіддану працю у Збройних Силах України» нагородили працівника Центральних артилерійських складів ЗС України Сергія Петрова. За фахом він — слюсар-ремонтник, йому 54 роки. Перебуваючи в зоні проведення антитерористичної операції у складі пересувних ремонтних бригад, разом із товаришами відновлював стрілецьку зброю. На жаль, під час мінометного обстрілу Сергій Володимирович отримав поранення, тож перебуває нині на лікуванні.

Командир військової частини полковник Руслан Іващук, вітаючи свого підлеглого з нагородою, насамперед відзначив його високий професіоналізм та самовідданість.

— Звичайно, Сергій Володимирович міг би відмовитись працювати в зоні бойових дій, адже не є військовим. Проте як патріот Батьківщини він не міг вчинити інакше і приєднався до товаришів, які відправлялися в район бойових дій лагодити зброю, що отримала пошкодження. Цей висококласний фахівець уже тричі побував у зоні АТО, загалом провівши там понад 40 діб. — Я гордий тим, що поруч зі мною працюють такі люди, — зазначив він.

Лікарі ж повідомили, що ремонтник швидко одужує, невдовзі буде переведений на денний стаціонар. А після двох тижнів лікування він навіть зможе повернутися до роботи.

Ярослав ЧЕПУРНИЙ, Миколаїв

ГЕРОЇЧНА ОСОБИСТІСТЬ

СВІТЛО СЛАВИ І ТІНЬ... НЕВИЗНАННЯ

Він несподівано з'явився в моєму кабінеті. Високий чоловік у формі капітана 1-го рангу стрімко кинув руку до кашкета: «Маю честь! Відповідальний секретар журналу «Морський збірник» Микола Гавриленко», і я потонув у його міцних обіймах. Зі своїм приятелем і однокурсником по Львівському політичному училищу я зустрівся через 23 роки після його закінчення.

Ще на третьому курсі Микола «захворів» морем після проходження практики у військовій флотській газеті й усе подальше життя присвятив висвітленню морської тематики: був власкором «Красной звезды» по Північному флоту, неодноразово виходив на бойову вахту на підводних атомних ракетоносцях. Тож на час останньої зустрічі він був справжнім «морським вовком». Тому я попросив його виступити перед журналістами газети округу і розповісти про свій журнал і останні публікації в морському збірнику. Микола Лукич звернувся до присутніх з такими словами: «Напередодні я здав у роботу статтю про легендарного підводника №2 часів Великої Вітчизняної війни Петра Грищенка. Хто і що знає про нього?»

Наш гість розповів, що видатний теоретик та практик використання підводних човнів у роки Великої Вітчизняної війни капітан 1-го рангу Петро Денисович Грищенко 22 червня 1941 року зустрів на Балтиці. Того ж дня екіпаж його мінного загороджувача — підводний човен класу «Фрунзевець» вийшов у море на встановлення мін. Під Лібавою командир човна підняв перископ і побачив, як фашисти штурмують місто. А ще виявив на підступах до бази транспортні кораблі ворога, наказав готуватися до торпедної атаки. Військовий комісар підводного човна Баканов, який до призначення на посаду був лише матросом-мотористом, переконував командира відкрити по гітлерівцях вогонь з бортової 100-міліметрової гармати. Але це означало, що човен на плаву був би вмить розстріляний. Та й чим могла допомогти захисникам бази єдина гармата підводного корабля? Тому командир прийняв інше рішення — атакувати транспорт ворога. І відкрив бойовий рахунок. А комісар настрочив у штаб «доповідну», в якій звинувачував командира… у боягузтві.

Наступного разу Петро Грищенко застосував нову тактику ведення бою: одночасний пуск кількох торпед. Двома самохідними снарядами знищив танкер водотоннажністю у 15 тисяч тонн. Фашистські катери намагалися загнати човен у вогонь, який палав на поверхні моря над танкером, і «підсмажити» в ньому підводників. Але командир вивів субмарину з оточення. Комісар і тоді «просигналив» про нераціональне, на його думку, використання торпед. Але начальство не дало заяві ходу, адже переможця не судять.

ЗАГАЛОМ, ЕКІПАЖ ПІДВОДНОГО ЧОВНА, ЯКИМ КОМАНДУВАВ ПЕТРО ГРИЩЕНКО, ПОТОПИВ 28 РІЗНИХ СУДЕН. ЗА КІЛЬКІСТЮ ЦЕ БУВ НАЙКРАЩИЙ РЕЗУЛЬТАТ ЗА ВСЮ ІСТОРІЮ ВМФ У РОКИ ВЕЛИКОЇ ВІТЧИЗНЯНОЇ ВІЙНИ

За три походи в грізному 1941 році човен Петра Грищенка знищив чотири корабля противника. А за два роки за його участю було потоплено 18 плавзасобів. Загалом же екіпаж відправив на дно моря 28 різних суден. За кількістю це був найкращий результат за всю історію ВМФ у роки Великої Вітчизняної війни. А за іншим показником — загальним тоннажем знищених кораблів — командир човна Петро Грищенко був на другому місці, а лідирував його товариш — легендарний балтійський підводник Олександр Марінеско.

Звісно, командування не могло не оцінити заслуги найкращого на флоті командира підводного човна. Ще в 1942 році він був нагороджений першим орденом Леніна. Вже навіть було підписане подання на звання Героя Радянського Союзу. Адмірал, який поставив підпис під цим документом, направив до командира човна ад'ютанта з проханням видати кілька пляшок горілки, які залишилися в екіпажу після морського походу. Але той відмовив високому начальнику. Розлючений адмірал порвав документ.

Коли підводний човен Петра Грищенка перебував на ремонті у блокадному Ленінграді, всі підводники за прикладом свого командира ділилися флотським пайком з робітниками заводу. Як особистість Петро Денисович був вельми шанований письменниками. Ленінградська поетеса Ольга Бергольц присвятила йому поему. Олександр Фадєєв подарував свою фотографію з побажанням нових перемог на морі. З нього «списав» образ головного героя твору «Океан» Олександр Штейн. До речі, у подальшому Петро Денисович сам став талановитим письменником. Він був автором художніх творів «Мої друзі-підводники», «Сіль служби», «На мінному загородженні», «Бій під водою».

У повоєнні роки капітан 1-го рангу Петро Грищенко викладав у навчальних закладах, став кандидатом військово-морських наук, написав кілька досліджень про перспективи розвитку підводного флоту. І в цій діяльності теж набув ворогів. У «Морському збірнику» він дощенту розкритикував наукову працю одного адмірала. Той відстоював ідею встановлення на підводні човни потужніших гармат. Петро Денисович був прихильником переозброєння їх сучасним ракетно-торпедним озброєнням. Ображений начальник використав свої зв'язки і вплинув на останнє подання на присвоєння легендарному підводнику звання Героя Радянського Союзу (посмертно). Варто додати, що Петро Денисович був серед тих ветеранів флоту, які порушили клопотання про присвоєння (посмертно) звання Героя Радянського Союзу Олександру Марінеску. У проекті указу було і прізвище Петра Грищенка. Але президент СРСР зауважив, мовляв, у списку забагато підводників, тож замість нього вписали фронтову медичну сестру…

Петро Денисович помер у січні 1991 року на 83 році життя. Через кілька років з дня його смерті вдові зателефонували і повідомили, що є проект указу про присвоєння ветерану звання Героя. Але і цього разу чиясь рука викреслила прізвище легендарного підводника зі списку нагороджених…

Володимир ЧІКАЛІН,
«Народна армія»

У ГОРАХ АФГАНІСТАНУ

«ВДЕНЬ МАСКУЄШСЯ, ВНОЧІ ЙДЕШ...»

Підполковник юстиції запасу Іван Клим'юк — учасник бойових дій в Афганістані в 1986–1987 роках. На переконання Івана Івановича, кожен, хто воював там, сповна скуштував гірких плодів війни. Разом з тим це був час, коли люди позбувалися непотрібної «шкаралупи», «оголювали» справжній характер і свою душу, швидко дорослішали, набували мужності та усвідомлювали своє призначення і життєву стежину.

Після завершення курсу молодого бійця Івана Клим'юка разом з іншими «зеленими» солдатами відправили до Афганістану. Іван потрапив у розвідувальну роту 371-го мотострілецького полку.

Бойовий підрозділ постійно виконував завдання на межі життя і смерті.

— Вдень маскуєшся, вночі йдеш, 2–3 дні давали на відпочинок та заміну боєкомплекту. І знову на завдання. У бойову машину піхоти військовослужбовці намагалися якомога більше завантажити боєприпасів до гармат та стрічок до кулеметів. А на себе — по шість магазинів до автомата Калашникова, ручні гранати. Крім зброї, запасалися провізією і водою на 3–5 днів, теплими речами, спальниками. І на додачу до всього — табельна зброя. Такі комплекти важили чимало. Але кожен з бійців ніс його на собі, стискаючи зуби, твердо знаючи, що цей вантаж якоїсь миті врятує життя.

Від Герата до Кандагара пролягали маршрути розвідроти Івана Клим'юка. Цей шлях був фізично і психологічно надзвичайно важким. Ніхто не знав, що попереду, де зачаїлася засідка. Для багатьох таке напруження було на межі людських сил. Іван Клим'юк до армії займався гирьовим спортом і призивався на строкову з вагою 90, а повернувся додому на 30 кілограмів легшим. На порозі батьківського дому стояв вже не наївний юнак, а впевнений у своїх силах справжній мужчина. Війна загартувала і тіло, і дух. За цей час Іван пройшов крізь пекло війни, надивився такого, що деколи й у шалену афганську спеку морозом обдавало.

Іван Іванович зізнався, що часто з вдячністю згадує командирів і товаришів по службі, з якими доля звела його в Афганістані. Він пліч-о-пліч воював з відважними львів'янами та луганчанами, росіянами та литовцями, людьми з багатьох куточків колишнього Союзу. З ними за два роки служби подолав не одну сотню кілометрів.

— Хлопці були безстрашні. Один за одного віддавали життя. Завжди буду пам'ятати свого командира роти капітана Ігоря Кубанова. Саме завдяки йому я маю змогу сьогодні жити, зустрічатися з бойовими товаришами, згадувати пройдений шлях, — з гіркотою промовляє офіцер запасу.

Це було в один зі спекотних червневих днів 1986 року. Відділення спостереження, яким командував Іван Клим'юк, за наказом капітана Кубанова залишилось прикривати роту в одній з ущелин Кандагару. Але на підрозділ чатували душмани. У тому бою загинуло багато розвідників, серед них і капітан Кубанов.

— Коли я повернувся додому, батько розповів мені про статтю в журналі «Комуніст Збройних Сил». У ній розповідалося про цей бій і загибель моїх побратимів. Батькам я про свою участь у тому бою нічого не сказав — навіщо хвилювати рідних. Лише підтвердив, що це була моя рота, — з сумом згадує ветеран-«афганець».

Афганістан Іван Клим'юк вважає школою мужності, а свою професію — справою життя. Він і тепер служить закону, захищає права людей.

Віталій СТЕЧИШИН,
«Народна армія»

МУЗИЧНИЙ ДАРУНОК

БОЙОВИЙ ДУХ ЗМІЦНЮЮТЬ ПІСНЯМИ

Піснями й танцями артисти зразково-показового оркестру Збройних Сил України та популярна естрадна співачка Еріка нещодавно зміцнювали бойовий дух учасників антитерористичної операції.

— Події на Сході країни вносять корективи і в роботу військових музикантів. Так, аби військові відчували надійну музичну підтримку, до них у польові умови вирушають мобільні концертні групи, — розповідає начальник військово-музичного управління Генерального штабу Збройних Сил України полковник запасу Володимир Дашковський. — У такому форматі ми можемо організувати концерт там, де це необхідно. Також багато цивільних артистів не залишаються байдужими до складної ситуації в нашій країні і долучаються до благородної справи допомоги українській армії. Вони не тільки погоджуються на наші запрошення, а й самі виходять до нас із пропозиціями виступити перед вояками.

Ці слова підтвердила й відома співачка Еріка.

— В мене завжди є бажання брати участь у концертах для військових, і роблю це з великим задоволенням. Адже я намагаюся максимально підтримати наших вояків. Звісно, потрапити в місця, де дислокуються підрозділи, не так просто, тому використовую будь-яку нагоду. Ось і цього разу, отримавши пропозицію від військових артистів та дізнавшись, що вояки хочуть мене чути і бачити, я відразу погодилася і приїхала до них, — розповідає співачка.

Але тут же зізнається, що спільну концертну програму складали, як кажуть, на ходу. Навіть дещо хвилювалися, чи сприймуть їхні пісні бійці з передової. Організатори також вирішили додати до програми і патріотичні пісні, поєднавши їх із класикою та сучасними хітами.

Дві години виступів пролетіли наче мить. А глядачі ще довго не відпускали артистів зі сцени, вимагаючи пісень «на біс». Останні співали хором.

— Це фантастично. Я вважаю, що це найважливіше призначення артиста — виступати на передовій перед такими людьми. Для мене це щастя. Я не могла стримати сліз, і це є доказом моєї щирості. Це, без перебільшення, найяскравіший спогад на все життя. Я пишаюся українськими військовими. Це справжні чоловіки — безстрашні, готові віддати своє життя заради нас, — не стримуючи хвилювання та сліз, резюмувала Еріка.

Вадим МИСНИК,
Чернігів
Фото автора

БЛАГОДІЙНА ВИСТАВКА

РЕВОЛЮЦІЯ ГІДНОСТІ У СВІТЛИНАХ

У приміщенні Генерального консульства України в Барселоні відкрилась фотовиставка українського фотографа Олександра Ратушняка, яка розповідає про Євромайдан. Про це повідомляє газета «День» із посиланням на прес-службу Генерального консульства України в Барселоні.

— У даний історичний момент неабияке значення має формування позитивного іміджу України, ознайомлення європейців з її надзвичайно багатою історією, культурою і мистецтвом. Однак першочергове завдання сьогодні полягає в забезпеченні миру в кожному куточку нашої землі та благополуччя в кожній українській родині, — вважають у Генконсульстві.

Ця виставка є благодійною. Усі кошти, які вдасться зібрати протягом її експонування, будуть спрямовані на допомогу сім'ям жертв і постраждалих під час акцій протесту в Києві.

ОДЕСЬКИЙ КІНОФЕСТ-2014

«ЧОРНИЙ ЗОШИТ МАЙДАНУ» ЗІБРАВ АНШЛАГ

Документальний фільм про події на столичному майдані Незалежності «Чорний зошит майдану» зібрав аншлаг під час прем'єрних показів на цьогорічному Міжнародному Одеському кінофестивалі. Його транслювали в одеському кінотеатрі «Родина» в один із конкурсних днів.

Робота студентів другого курсу столичного Національного університету театру, кіно і телебачення імені І.К. Карпенка-Карого, яка розповідає про тринадцятьох учасників Революції гідності, спричинила справжній фурор серед глядачів, які намагались потрапити на показ кінострічки. Зрештою глядацький зал не вмістив усіх охочих подивитись картину. Тож керівництвом кінотеатру було прийнято рішення провести її повторний показ.

З екрану герої стрічки — пересічні українці розповідали глядачам про події на головних вулицях Києва та передавали свої емоції, враження та думки.

— Кожен п'ятий пропонував мені вийти за нього заміж, кожен дев'ятий — що в нього для мене є син, — розповідає з екрану дівчина, яка працювала медиком на Майдані. — Доки чоловіка вбивали, до нього сімнадцять разів телефонував його батько. А ми в медпункті сперечались, хто візьме слухавку. Адже як пояснити дорослому чоловіку, що його сина вже вбили.

Проте це не єдина стрічка про події в центрі Києва, яку подивляться глядачі кінофесту. Так, у програмі цьогорічного фестивалю передбачено показ документальної стрічки Сергія Лозниці «Майдан», яка, за прогнозами, збере ще більшу глядацьку аудиторію.

Інф. «НА»

УРОК ПАТРІОТИЗМУ

«ГАГАРІНЦІ» ЗУСТРІЛИСЯ З МОРЯКАМИ

В Одесі відбулася зустріч хлопчиків і дівчаток, які відпочивають у дитячому оздоровчому таборі імені Юрія Гагаріна Збройних Сил України, із захисниками Вітчизни.

Військовослужбовці розповіли про свою службу, а діти читали їм вірші, а також вручили гостям свої малюнки і листи. З великим натхненням юнь разом з військовими виконала пісню про Україну.

За словами директора дитячого табору імені Юрія Гагаріна Збройних Сил України Лариси Сергєєвої, в найближчих планах «гагаринців» відвідування військовослужбовців, які лікуються у військово-клінічному центрі Південного регіону.

— Щоб підтримати захисників Вітчизни, хлопчики і дівчатка вже підготували свої малюнки. Для більшості з дітей малювання — це свого роду графічна мова. На папері дитина розповідає, яким вона бачить навколишній світ. Дитячий малюнок — це відображення того, що відбувається навколо дитини, починаючи з її родини і завершуючи суспільством загалом, — наголосила педагог.

Сергій ДАНИЛЕНКО,
Одеса
Фото автора

ЗАСНОВНИК – МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ
Реєстраційне свідоцтво КВ № 2026 від 25.06.1996 р.
Передплатний індекс – 68618

Газета надрукована у друкарні ТОВ «Мега–Поліграф» (м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14).
Наклад 10780
Ціна вроздріб – договірна
Зам. № 36174

ТВО головнго редактора Анатолій МАРКЕВИЧ
Відділ передплати: тел.: 0(44) 489 50 12
Черговий по номеру — Роман БАКУМЕНКО
Провідні літературні співробітники — Юлія ГОРБАНЬ, Катерина КУЩІЄНКО

Адреса редакції: вул. Мельникова, 24, м. Київ, МСП, 04655
e-mail: n_army@army.kiev.ua
http://www.narodka.com.ua
Рр - Реклама редакції (подається безкоштовно)
Р - Реклама платна

Листування з читачами тільки на сторінках газети.
Відповідальність за достовірність інформації та реклами несуть автори та рекламодавці.
Редакція може не поділяти погляди автора.
При передруку матеріалів посилання на «Народну армію» обов'язкове.